syn til Refusion hos de forsørgelsespligtige finder det i Slutningen af Nr. 4 a. anførte tilsvarende Anvendelse.

5. *Udvidelse af Nødværgerettens Grænser.* Efter Straffelovens § 40 ere Handlinger, foretagne af Nødværge, straffri, dog at det kun, hvor det gælder Forsvar for »Liv, Helbred eller Velfærd«, skal være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for øjensynlig Fare. Efter den nye Lov skulle disse sidste Forsvarsmidler ogsaa kunne anvendes, hvor det gælder Forsvar »mod Overfald, hvoraf betydelig Skade paa Person med Rimelighed kan befrygtes«.

6. Ved Udmaaling af Straffen for en Forbrydelse, der falder ind under Straffelovens Kapitler 23—27 (de saakaldte »Berigelsesforbrydelser«) eller under de ovenfor under b Nr. 2 ommeldte Sædelighedsforbrydelser (Rufferi m. v.), samt for Betleri eller Løsgængeri, skal det tages i Betragtning som en meget skærpende Omstændighed, at den skyldige er en Person, om hvem det efter de foreliggende Oplysninger maa antages, at han helt eller delvis *ernærer sig* ved Lovovertrædelser af ovennævnte Art.

7. Justitsministeren kan under særlige Omstændigheder bestemme, at *offentlige Politisager i København* skulle undergives egentlig kriminalretlig Behandling i Stedet for at behandles efter den ved Lov 11. Februar 1863 §§ 5—17 foreskrevne Politiretsbehandling ved de enkelte Afdelinger. At Sagen er bleven sluttet i Medfør af Lov 11. Februar 1863 § 17 *) skal ikke være til Hinder for saadan Bestemmelse i Tilfælde, hvor Loven udelukker Afgørelse uden Dom (se ovfr. pag. 41, 2 0). Justitsministeren kan fremdeles indenfor en Frist af 3 Maaneder fra Domsafsigelsen anordne Paaanke af Domme, der ere fældede i Medfør af bemeldte Lovs § 14 **). De yderligere Oplysninger, som i Tilfælde af saadan Paaanke maatte findes fornødne, skulle søges tilvejebragte ved en af Afdelingerne for kriminelle Sagers Behandling.

III. Betingede Straffedomme.

Hovedreglen er her denne: Naar en Straffedom ikke

*) Se ovfr. pag. 41 Note.
**) Se ovfr. pag. 41 Note.